

Profesör Vera ve Aydaki Kirpiler - Masal

Emin Reşah

2020-10-26 11:26:23+0300

Profesör Vera her gün işe gitmeden önce yaptığı gibi kedisi Cimcoz’a akşama ne çeşit mama istediğini miyavlayarak sordu. Dünyada hayvanlarla konuşabilen az sayıda kişiden biri olduğu için kedisiyle de sohbet edebiliyordu. Hayvanların ne dediğini anlamak için cihazlar geliştirmiş ve çeşitli kedi ve köpek dillerini öğrenmişti. Kedilerin ve köpeklerin insanlar gibi her ülkede farklı diller konuştuğunu ilk keşfeden oydu.

Cimcoz akşama tavuklu mama istediğini söyledi. Vera da ona kendine iyi bakmasını ve evdeki balıklara yem vermesini söyleyerek çıktı.

Profesör laboratuvarında balık ve salyangozlarla konuşacak bir cihaz yapmaya çalışıyordu. Sabah aklına yeni bir fikir gelmişti ve laboratuvara gidince hemen onu denemek istedi. Salyangozların kabuklarına anten bağlayarak bu fikrini uygulamaya çalıştı.

Salyangozlara çeşitli sorular sorup cevap almaya çalışırken telefonu çaldı. Arayan üniversitenin rektörüydü. Ondan acil bir durum için gelmesini istedi. Profesör Vera bundan hoşlanmadı çünkü çalışması yarıda kesilince baştan başlaması gerekiyordu. Rektörün ondan ilk defa böyle bir şey istediğini düşündü. Konuyu merak etti.

Rektörün odasına gidince ona çok gizli bir bilgi vereceğini söyledi. Çinli bazı bilim adamları ayın görünmeyen yüzünde kirpi şeklinde canlılar bulmuştu. Bunların uzaylı olabileceklerini düşünüyorlardı. Canlıların oraya nasıl geldiğini bilmiyorlardı. Onlarla konuşmayı başarabilecek birini arıyorlardı. Profesör Vera’yı aya götürüp deney yapmasını istiyorlardı.

Profesör Vera salyangozlarını, çiçeklerini, balıklarını ve kedisi Cimcoz’u bırakamayacağını söyledi. Rektör de salyangozları asistanlarına, çiçeklerini botanik bahçesine bırakırsa, balıklara ve Cimcoz’a da kendisinin bakabileceğini söyledi. Vera aydaki canlıları da merak ediyordu.

Aydaki kirpilerin uzaylı oldukları kesin mi? dedi Rektöre.

Yoksa ayda yaşayamazlar, hava yok orada değil mi? dedi Rektör.

Kirpiler nefeslerini uzun süre tutabilir, mesela 1 yıl dedi Vera. *Belki dünyadan götürmüştür biri onları.*

Aaa, çok ilginç dedi Rektör. Nasıl gitmişler peki aya? Roket de yapabiliyorlar mı?

Rektörün alay etmeye çalıştığını farkettili ama Vera alay edenlere cevap vermemesi gerektiğini öğrenmişti. Hatta onlarla beraber kendiyile alay edebilirse daha kolay susuyorlardı.

Evet, bazıları araba yapabiliyor, belki dahi bir kirpi aya gidecek roket de yapmıştır dedi. Rektör bunun gerçek olabileceğini düşünüp sustu.

Belki de onları aya birisi götürmüştür dedi Vera. Ben uzaylı olduklarına inanıyorum dedi Rektör.

O zaman gidip bir bakıyım ve kirpilerin başka gezegenden olup olmadıklarını anlayalım dedi Vera.

Salyangozlarımla, çiçeklerimle, balıklarımle ve kedimle her gün görüntülü konuşmak istiyorum dedi giderken. Rektör tamam, tamam dedi. Kirpiler hakkında öğrendikleri kafasını karıştırmıştı.

Profesör Vera eve gidip eşyalarını topladı. Cimcoz'u Rektöre, çiçeklerini botanik bahçesine, salyangozları da laboratuvardaki asistanlarına emanet etti. Salyangozlarından en sevdiği ikisini kirpilerle konuşmaya yardımcı olur diye yanına aldı.

Profesör Vera havaalanına gitti. Oradan bir uçakla uzay merkezine gitti. Uzay merkezinde onu aydan gelmiş iki kişi karşıladı. Aydaki kirpilerin uzaylı olduğunu onlar da düşünüyordu. Profesör Vera'yı bir roketle aya götürdüler.

Ayda bir laboratuvar kurmaya başlamışlardı. Profesör bu laboratuvara aydaki kirpilerden üç tanesini getirdi. Getirince tahmin ettiğı gibi kirpiler nefes almaya başladı. Nefeslerini aylardır tutmaktan büzüşmüşlerdi.

Kirpiler dünyalı kirpilere benziyordu ama renkleri yeşil ve mordu. Dikenleri uçlara doğru koyulaşan fosforlu bir yeşil, karınları mordu. Gözleri de kırmızı renkte olduğu için uzaylı gibi görünüyorlardı gerçekten.

Kirpilere çeşitli cihazlar bağlayarak onlarla konuşmaya çalıştı. Çinli araştırmacılar birkaç yıldır ayın görünmeyen yüzünde araştırmalar yapıyordu. Kirpileri de onlar bulmuştu. Araştırmalarının sonunda ayın dünyayı izlemek için uzaylılarca kurulmuş bir üs olduğunu, kirpilerin de onlardan kaldığını söylemeye başladılar. Aya roket göndererek onu yok etmek gerektiğini, bu kirpilerin dünyaya yayılırsa insanlığın sonunun geleceğini iddia ettiler.

Profesör Vera Çinlilerin bu anlattıklarından kuşkulandı. Kirpilerin uzaylı olduğundan bu kadar emin konuşmaları ve milyonlarca yıldır dünyanın etrafında dönen ayı yok etmeye çalışmalarının arkasında başka amaçlar olabileceğini düşündü.

Profesör hayvanlarla konuşmayı bilen bir iki kişiyi daha ay üssüne çağırdı. Kirpilerle konuşmaya çalışan başka bir araştırmacı da vardı. Bu araştırmacı yanında kendi deneylerinde kullandığı kirpilerden getirmişti. Kirpilerin ne

konuştuğunu anlayamıyor ama birbirleriyle dikenlerini titreterek konuştuklarını anlayabiliyordu. Onun için getirdiği kirepileri ayda bulunan kirepilerle konuşturmaya çalıştılar.

Aydaki kirepiler dünyadan gelen kirepilerle konuşmadı. Onları görünce hemen büzüştüler. Yeşil dikenleri parlar gibi oldu. Ay üssündeki Çinliler de bunun yeşil kirepilerin uzaylı olduklarını gösterdiğini söylediler.

Profesör Vera birkaç gün kirepilerin uzaylı olup olmadığını nasıl anlayacağını düşündü. Sonra *başka gezegenden olduklarını anlayamam ama dünyadan olduklarını anlayabilirim, belki de farklı bir kirepi türüdür bu* diye aklına geldi. Kediler ve köpeklerin farklı ülkelerde farklı diller konuşması gibi, belki dünyadaki kirepiler de farklı diller konuşuyordu.

Bunları düşünürken aydaki kirepilerin yanında getirdiği salyangozlara nasıl tepkil vereceğini görmek istedi. Salyangozlarla kirepilerin arasına bir cam koydu ve salyangozlara anten bağlayarak onların kirepiler için ne dediğini dinlemeye başladı. Salyangozlar kirepileri görünce kaçmaya başladı, kirepiler de salyangozları yemeye çalıştı. Kirepilerin dünyadaki salyangozları yemeye çalışması, normalde de salyangoz yediklerini gösteriyordu.

Aydaki kirepiler salyangozları görünce dünyadaki kirepilerle de konuşmaya başlamışlardı. Farklı dil konuşan iki insanın birbiriyle işaret dilinde anlaşması gibi, kirepiler de salyangozları görünce birbirlerinin dilini öğrenmeye başlamıştı. Bir iki gün sonra dünyadan gelen kirepilerle, aydaki yeşil kirepiler birbirleriyle konuşmaya başladılar.

Vera bu deneylerinin sonuçlarını aydaki diğer araştırmacılarla paylaştı. Kirepilerle konuşmayı öğrenmeye başlayan araştırmacı, kirepilerin salyangozları görünce titremesinden dillerini çözmeye başladı. Profesör Vera ona yardım etti. Hem ayda bulunan kirepilerle, hem dünya bulunan kirepilerle konuşmayı başardılar.

Aydaki kirepiler hikayelerini anlatmaya başladı. Ayda bulunan kirepiler oraya Çin'deki bir kimyasal sızıntıdan sonra getirilmişti. Çinliler bu sızıntı ortaya çıkmasın diye yeşil renkli kirepileri aya getirmiş, onların burada kaybolacaklarını düşünmüştü. Ama kirepiler nefeslerini uzun süre tutmayı bildikleri için yaşamaya devam etmişlerdi, sonra aydaki diğer araştırmacılar onları görmüştü. Çinliler kimyasal sızıntı ortaya çıkmasın diye ayı yok etmeyi bile düşünmüşlerdi.

Kirepiler başlarına geleni anlattıklarında, Profesör Vera hemen dünyadaki tüm televizyonlara bunu anlattı. O zamana kadar herkes ayda uzaylı kirepilerin bulunduğunu sanıyordu. Kirepilerin Çin'deki kimyasal sızıntıdan dolayı renk değiştirdiğini ve bu kazanın sadece kirepilere değil, oradaki insanlara ve diğer canlılara da çok zarar verdiğini söyledi. Gerçekleri gizlemeye çalışmışlardı ama gerçekleri gizlemek mümkün değildi.

Profesör Vera kısa süre sonra aydaki kirepileri de alıp kendi laboratuvarına getirdi. Salyangozların dilini çözerken kirepilerden yardım almaya başladı. Kirepilerden ikisini eve getirdi ve kedisi Cimcoz'la arkadaş oldular.